

pedraforca

agrupació excursionista

Butlletí número 470; abril-maig-juny 2014

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
PEDRAFORCA**

Sant Sever n. 2, 1er
08002 Barcelona
T. 93 302 62 53
www.aepedraforca.cat
aepedraforca@gmail.com

JUNTA DIRECTIVA

President: Pau Manzanal

Secretari: Patrícia Rovira

Tresorer: Rafael Boch

Pres. secció espeleologia:
Jordi Roca

Pres. secció esquí:
Sergi Font

Vocals:
Antoni Alcalà (muntanya)
Juli Arrufat (sortides dimecres)
Jordi Roca (local social)

Coordinador activitats:
Sergi Font

**COORDINACIÓ
I REDACCIÓ BUTLLETÍ**

Pau Manzanal
Conxita Sauret

ADMINISTRACIÓ I WEB
Anna Huguet

Benvolguts companys, novament us demano col.laboració per tirar endavant el Pedra i així continuar disfrutant de les sortides a la natura i dels companys.

Necessitem la participació de tothom per conèixer què podem fer i què ens agradaria fer. Amb els nous temps tant canviants i de forma tant ràpida ens hem de replantejar com continuar disfrutant de la vida en la nova societat.

Actualment al Pedra tenim una secció d'esquí, on els seus membres fan el major nombre d'activitats de l'agrupació. Evidentment fan sortides d'esquí, tant de pista com de muntanya i fons, BTT, multiactivitats, etc. moltes d'elles adreçades als més joves que es retroben encara que visquin lluny del Pedra i disfruten d'allò més.

No totes les activitats del grup són conegudes per molts dels socis i per tant no poden participar-hi i creuen que es fan poques sortides. Evidentment no totes les sortides figuren en el full mensual d'activitats però sí que figuren a la web del Pedra. Procurarem que figurin en el full d'activitats corresponent i també al butlletí de forma trimestral.

Les sortides en dimecres (dues al mes), com ja sabeu, son magnífiques sortides a tots els racons del nostre país. Seria interessant que un major nombre de socis vinguessin i així poder ajudar i participar en les sortides, encara que només sigui per motivar trobades a indrets d'interès propi. A més si fossim una bona colla es podria veure la possibilitat de fer les sortides amb autocar.

Les sortides del cicle de muntanya que es fan en diumenge, són més reduïdes, mentre que en altres temps eren majoria. S'ha de dir que els indrets escollits són magnífics i aptes per la majoria de persones.

La secció d'espeleo (GEP) s'està activant novament i esperem que arribi a ser la referència que va ser en

temps passats. El grup fa sortides i té reunions informatives amb el Pirenaic i d'altres clubs, a fi de donar una nova vida al GEP. Als més joves els encanta descobrir les entranyes de la terra.

També seria interessant fer servir una mica més el local social, ara està obert un cop a la setmana i l'assistència és molt migrada. Si bé el local era i és un punt de trobada, s'hi fa poca activitat com videos, presentacions, conferències, etc.

El que sí és necessari és fer un inventari de trofeus, records, fotografies, butlletins, guies, etc. que puguin servir per recollir l'història de l'Agrupació, que no podem deixar en l'oblit històric tant pels que encara hi som com pels que vindran.

D'aquí 10 anys celebrarem (així ho desitjem) els 100 anys de la fundació del Pedra amb el nom nonat "Catalunya Endins".

Recordeu: mireu la web de l'Agrupació Excursionista Pedraforca per trobar-hi la informació que no es pot transmetre de forma tradicional.

Pau Manzanal

BIBLIOTECA

Donació feta a la biblioteca pel nostre consoci Antoni Martínez.

- **Excursions escollides per Catalunya. 30 itineraris d'una jornada.**
Centre Excursionista d'Esplugues.

ACLARIMENT QUOTES SOCIS

Demaneu disculpes per la confusió ens els últims rebuts enviats a alguns socis. Creiem que en la majoria dels afectats ja s'han corregit les diferències, tornant el que s'havia cobrat de més.

Les tarifes actuals són les que s'indiquen. Si teniu dubtes comproveu el vostre rebut i sempre podeu trucar a Secretaria del Pedra per aclariment.

SOCI:

- Anual Agrupació 70€
- Semestral Agrupació 38€
- Anual Jubilat tarifa reduïda 50€
- Anual Juvenil Fill/a Soci (<18) ... 18€
- Anual Juvenil (<18) 25€

ADDITIONALS SECCIONS:

- Anual Espeleo 12€
- Semestral Espeleo 7€
- Anual Esquí 3€
- Semestral Esquí 2€

Trekking de Landmannalguar (Islàndia)

El trekking de Laugavegur és una de les rutes més populars d'Islàndia, un dels llocs més salvatges i característics que hem visitat mai. Hi ha pocs llocs on es puguin admirar tanta diversitat de paisatge i fenòmens geològics. S'hi poden trobar muntanyes plenes de colors, glaceres impressionants, sortidors d'aigua calenta, rius, llacs, cascades, profunds canyons i vistes panoràmiques espectaculars.

Aterrem a Reykjavik enmig d'una pluja grisa que no ens augura el millor temps per començar el trekking. Estem una mica espantats, hem sentit a dir que a Islàndia plou molt, sobretot a la banda sud de l'illa. Ens dirigim al punt d'inici del nostre trekking, el poble de Hella, on agafarem l'autobús per dirigir-nos a l'interior. Mentre esperem fem el nostre primer esmorzar a la cafeteria. No hem dormit des de que vam sortir de Barcelona, i necessitem un cafè.

L'autobús s'endinsa en un terreny inhòspit, volcànic i sense vegetació. Poc a poc anem descobrint noves formes i colors al llarg del camí. A Landmannalguar acaba la pista i és el punt d'inici del nostre trekking. És un lloc especial, rodejat de muntanyes de colors verd, groc, gris i unes estranyes clapes de neu que donen un relleu característic. A Landmannalguar dinem i fem un bany inoblidable a la bassa natural d'aigua calenta que hi ha a la vora, un cop ens hem decidit a treure'ns la roba d'abric.

Són les 4 de la tarda quan finalment arrenquem la marxa, una hora estranya per començar una ruta! El camí de seguida ens sorprèn, ple de

fumaroles i colors. Ens dirigim al refugi de Hrafnitinnusker, on arribem al cap d'unes 4 hores, envoltat per un paisatge nevat. És un refugi petit, d'una sola nau amb les lliteres al voltant d'unes taules centrals. Té poques places i a fora trobem algunes tendes. Els refugis acostumen a ser petits i cal reservar amb molta antelació, sobretot en època estival. Estan equipats amb estris de cuina i gas per poder cuinar, però cal portar el sac de dormir i el propi menjar (no n'hi ha a la venda). Ens adormim finalment, sota una claror absoluta. No hi ha rastres de foscor en aquesta època de l'any, fins i tot a mitja nit.

El segon dia ens dirigim al refugi d'Alftavatn, al costat d'un llac esplèndid. El camí ens segueix sorprenent més i més, el paisatge volcànic canvia dels ocres al negre, passem pel costat de fumaroles, travessem clapes de neu i baixem en direcció al llac gaudint d'una vista espectacular. Al refugi dinem uns noodles i sortim a fer una excursioneta de tarda. Cal creuar el riu descalços abans de pujar pel flanc d'una muntanya esponjosa de líquens sota els nostres peus.

De tornada ens espera una tarda de descans prenent el sol a la terrassa.

La tercera etapa ens porta al refugi de Emstrur. Aquesta vegada el riu que cal creuar és més cabalós, i ens hem de treure més roba. Creuem

ràpid entre exclamacions i rialles. Seguim per un paisatge volcànic molt ampli, creuem un altre riu glacial a través d'un pont i arribem al conjunt de "huts" que componen Emstrur. Dinar i migdiadeta. Després visita a l'espectacular canyó de Markarfljótsgljúfur (impronunciable). Cada moment ens sorprèn la natura d'aquest país.

Des d'Emstrur el camí surt cap a Þórsmörk, creuant més zones volcàniques i alguns rius amb facilitat. Abans del refugi trobem per primer cop petits arbres i flors al voltant del riu. Un petit bosc envolta el refugi, on descansem i fem una dutxa ràpida. A la tarda sortim a descobrir l'entorn. Ja se'ns acaba i volem aprofitar. El temps ha estat esplèndid tots aquests dies, sense pluja i amb molt de sol. No és gens habitual en aquesta regió i som afortunats!

L'últim dia l'aprofitem pujant fins a l'estreta línia que separa les glaceres d'Eyjafjallajökull i Godalandsjökull (impossible de dir). Pel camí passem pel costat d'una cascada de lava formada durant l'erupció del 2010, i arribem al coll envoltats de fumaroles que surten del mateix gel. Ens hem d'afanyar de tornada perquè hem d'agafar l'autobús de les 3:00. Quin dia més impressionant!. Ens emportem un record grandios d'Islàndia.

Companys del grup: Juanjo Martinez, Pura Fenollosa, Jaume Balart, Kiku Casas, Judith Manzanal, Carme Melcion, Cesc Fornaguera.

Judith Manzanal
Juliol 2013

ÈPOCA: 1ª setmana de juliol

RESERVES:

Icelandic Touring Association
<http://www.fi.is/>

ETAPES:

1a: Landmannalaugar - Hrafninnusker
12 km; 4 - 5 hores; Desnivell: 470 m

2a: Hrafninnusker - Álftavatn
12 km; 4 - 5 h; Desnivell: 490 m

3a: Álftavatn - Emstrur (Botnar)
15 km; 6 - 7 h; Desnivell: -40 m

4a: Emstrur (Botnar) - Þórsmörk
15 km; 6 - 7 h; Desnivell: 300 m

5a: Þórsmörk - glaceres - Þórsmörk
16 km; 6 - 7 h; Desnivell: 800 m

Montsec

Aquest any hem anat al Montsec una colla de famílies del Pedra, en un principi de maig espectacular i brillant.

Dissabte ja tenim encarregats uns quants kayaks per fer una excursió pel pantà de Canelles. Ens trobem al càmping Vall d'Ager amb la gent de Montsec Activa, que ens porten fins a l'embarcador de Corçà i ens expliquen quatre coses bàsiques de l'art de remar en kayak. Després d'alguns moments de confusió inicials, pugem tots als kayaks, de dos o de tres, i ens dirigim cap a la banda sud de l'embassament. Fa un dia ventós però molt assolellat. Ens arribem fins un braç que és més calmat i ens aturem per menjar un mos. Després seguim cap avall, però el vent i el cansament ens fan tornar enrere, perquè cal fer molta força. La canoa dels Font es resisteix i és difícil de maniobrar.

Anem pujant de tornada, però arribats al punt més estret el fort vent acanalat ens impedeix sortir per més que ho intentem. N'hi ha qui perd la gorra, altres la paciència, hi ha moments de pànic familiar i ens enganxem a la paret del congost agafats a la roca mentre esperem que el vent baixi, o ens vinguin a buscar... Sí, ho hem de reconèixer, hem arribat a aquest punt. En aquest precís moment de vergonya apareix la llanxa de rescat! però com que el vent afluixa i l'orgull pedraforquià ens marca, tirem amunt amb totes les nostres forces... Sort que ha vingut, s'emporta la

canoa i respirem tots més tranquils. En fi, una altra aventura per explicar, i una experiència pels nens (i els pares...).

Acabem rebotats de braços i esquena, tornem al càmping i a l'alberg a descansar mentre esperem la resta de companys que s'afegeixen aquesta nit per l'endemà fer l'excursió de Montrebei.

Diumenge el dia és lluminós i sense vent, els camps al voltant d'Ager en direcció a Corçà verds i frescos. Arribem just a temps per aparcar els cotxes al petit aparcament de l'ermita de La Pertusa, punt d'inici de la nostra excursió. Som sis famílies, amb uns quants nens i nenes, en total 23 persones. L'excursió transcorre per la banda catalana del congost de Montrebei, el tram més estret és un camí excavat a la roca i amb alguns túnels. És un lloc imponent i molt singular, de gran encant. Les parets de roca cauen verticals sobre el congost d'aigua blava, alguns kayaks passen per sota mentre caminem. Passat el tram més estret, el congost s'obre i s'arriba a l'extrem que porta a Pont de Montanyana, encara a bastanta distància. La major part de gent ve d'aquella direcció, perquè el congost és molt més proper i l'excursió més curta.

De tornada ens desviem cap al pont penjant que s'ha construït fa molt poc i que connecta amb la part aragonesa de Montfalcó. Des del pont s'accedeix per un camí de forta pujada fins a la part superior d'una paret

on hi han instal·lat unes passarel·les de fusta enganxades a la pròpia paret, que baixen zigzaguejant fins a la part inferior. Aquest nou atractiu turístic és conegut com "l'ascensor". En qualsevol cas, ens ho hem passat bé pujant i baixant pels esglaons, i els nens els que més.

Després de puja i baixa, seguim el camí de tornada cap a La Pertusa en ple sol, assedegats i cansats. Ja fa calor i se'ns ha acabat l'aigua. A mig camí ens aturem al Mas Carlets, on baixa un rajolinet d'aigua calenta però que ens ajuda a refrescar-nos i podem comprar unes llaunes fresques de beguda. Arribem al cotxe tard, cansats. Però molt contents d'aquesta magnífica excursió amb els amics.

Per acabar d'arrodonir la sortida, a les 10 de la nit tenim ja reservada una visita guiada al Parc Astronòmic del Montsec, situat a uns pocs kilòmetres d'Ager i que té un centre de visita, dos petits telescopis i una cúpula planetària. El personal del centre ens deixa veure a través del petit telescopi, veiem els cràters de la Lluna, les llunes de Júpiter, el cometa anomenat C2014xxxxx????, ja no ens enrecordem del nom complet, i una nebulosa situada a 25 milions d'anys llum. Aprenem a buscar l'estrella polar, fem mil preguntes i ens meravellem de totes les coses que saben els astrònoms.

Finalment anem a dormir, i descansem sota les estrelles...

Famílies participants:
Canadell, Broto, Martínez,
Comes, Casas, Font, Maria.

Dates: 2 i 3 de maig 2014

Els set turons (i mig) de la ciutat de Barcelona (i 7) Turó de Roquetes

Aquest és l'últim capítol pel que fa als SET TURONS (I MIG) DE BARCELONA. Es tracta del turó de Roquetes, el més septentrional de la ciutat, una estribació de la serra de Collserola ressaltada pel Portell de Valldaura, en el districte de Nou Barris. Fa de carener dels barris de Roquetes i Torre Baró, és el més baixet (304 m.) dels tres de la contrada i té tots els vessants en el municipi barceloní. Els altres, són el Turó d'en Segarra (326 m.) i el Turó Blau (310 m.), separats d'aquell pel petit coll de Canyelles i ambdues cares nord pertanyents a Moncada i Reixac.

Turó de Roquetes

Tota la superfície és parc forestal, ara i adés els espais es van posant en valor patrimonial per a la ciutadania, encara lentament. Caldrà adequar els edificis, les tres fileres de torres d'alta tensió, les antenes i els boscos del costat marítim malmesos pel foc. La carretera Alta de Roquetes ens apropa a la serralada, on prop del final trobarem el MIRADOR al peu de l'edifici de LA TORRE DEL BARÓ que amb sorprenent perfil domina el districte i n'és el seu més preuat monument, oferint unes esplèndides vistes de la Barcelona més nova i desconeguda.

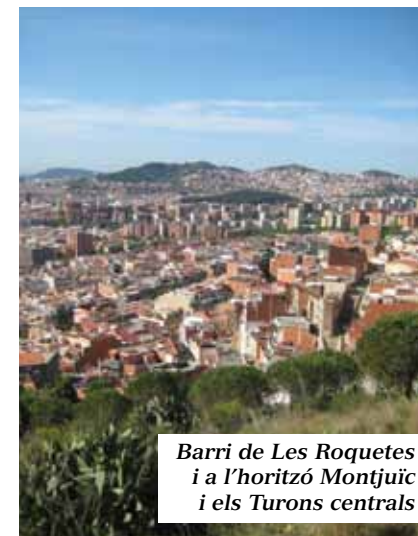
La Torre i Barri del Baró

Es tracta del popularment anomenat CASTELL, pel seu aspecte medieval; en realitat l'estructura d'un hotel inacabat, que havia de ser el nucli d'una ciutat jardí en uns paratges d'una qualitat natural excepcional. Promoguda per la *Compañía de Urbanización de las Alturas del Nordeste de Horta* fundada el 1904, per Manuel de Sivatte destacat barceloní propietari d'aquestes muntanyes, i aviat en fallida. Es creu que el topònim prové de l'antiga torre del Baró de Pinós, un palau del segle XVI situat a la mateixa falda prop del Besòs, enderrocat el 1967.

Cim del Turó de Roquetes, on es troba l'antiga mina

Els boscos de la cara nord mantenen la vegetació característica de Collserola i ens proporcionen una magnífica visió sobre Barcelona, els Vallesos i la vall del Besòs. Disposen de camins de passejada, que menen a La Trinitat Nova, Vallbona, Serra de la Ventosa, Forat del Vent o Valldaura. Si es vol fer una excursió plaent, prenem el ben senyalitzat PR-C 171 fins a Molins de Rei, amb possibles itineraris intermedis. Per senders no tan fressats ni indicats podrem anar a Cerdanyola o Sant Cugat, tot guimbant carenades. També els travessa la Ronda Verda de BTT, un circuit de 72 km. carril bici que envolta el Barcelonès.

Barri de Les Roquetes i a l'horitzó Montjuïc i els Turons centrals

ADDENDA Estendré el reportatge autobiogràfic del recorregut ESTANISLAU TORRES publicat a l'anterior butlletí, de títol MÉS ENCARA, sobre la GUERRA CIVIL i el TURÓ de la ROVIRA, en el referent als fets de l'avió abatut.

El dia 25 d'octubre de 1937 un bombarder legionari italià Savoia Marchetti SM-81 comandat pel pilot Ezio Macchani i cinc ocupants més a bord, en vol d'atac a l'aeròdrom de Sabadell, fou interceptat i colpit a l'alçada de Sant Iscle de les Feixes a Cerdanyola del Vallès, per part d'un caça republicà Polokarpof I-15 "Xato" pilotat pel voluntari soviètic Yevgény N. Stepanov. L'aeroplà va ser metrallat, es va incendiar al caure i moriren calcinats tots els tripulants en el bosc de Can Sans proper a la carretera N-150, del terme veí de Montcada i Reixac. L'únic aparell escomès, consignat en aquest poble.

Són vàries les fonts asseguradores que des de la bateria antiaèria del Turó de la Rovira, no s'efectuà cap abatiment d'avió enemic per diversos motius; el més important, la regular potència dels canons que limitava la trajectòria dels projectils a 5.000 m. d'abast efectiu, circumstància que condicionava la navegabilitat per sobre d'aquesta distància amb la consegüent seguretat en l'atacant i el resultat d'uns impactes indiscriminats, sovint allunyats dels objectius prefixats, que escampaven l'ensulsiada per la ciutat. Espero, benvolgut Lau, haver perfilat els teus records.

*Josep-Maria Llorens
abril 2014*

Viatge a L'Índia....?

El mes de desembre passat quan la Katia, la nostra veïna i metgessa ens va proposar viatjar a l'Índia, res més lluny del nostre pensament en aquells moments.

Concretament es tractava d'anar a Kerala, que és on ella va varies vegades a l'any i per tant coneix força bé. I ja ens tens a primers de febrer volant cap a l'estat de Kerala, a la ciutat de Kochi, amb escala a Doha (Qatar) en un viatge sorpresa, ja que les activitats a realitzar les anirem sabent en el dia a dia.

A l'aeroport ens espera en Sagi (el guia local amic de la Katia i en Boby el xofer del microbús que tindrem amb nosaltres tots els dies). El grup el formem 8 persones en total. En arribar a Kochi ens trobem amb el clima esperat, on amb una latitud pròxima a l'Equador, encara que és hivern, la temperatura va de 28° a 32° i el paisatge és molt verd amb moltíssims cocoters (Kerala vol dir terra de cocoters) i altres varietats d'arbres entre els quals, molts arbres fruiters. Per situar-nos us direm que Kerala es troba al sud-oest de l'Índia i tota la seva part occidental està tocant al mar.

L'Hostal on passarem els tres primers dies i l'últim és molt acollidor i el seu nom "Daffodil" Home Stay és una flor (narcís). En aquests dies passejarem amb barca, anirem amb Ferry a Ernakulam, i visitarem palaus, esglésies catòliques (n'hi ha moltes) sinagogues, temples hindús, també hi ha algunes mesquites, veurem pescar a les barques i també veurem dofins. A la vora del port està ple de xarxes xineses, que és l'art de pesca de la zona, apart de les barques.

La gent és simpàtica, comunicativa, alegre, les dones van vestides amb una simfonia de colors que meravellen els nostres sentits amb els saris, ja que és increïble no veure'n cap de repetit. Els homes vesteixen en general la faldilla llarga "doti" blanca amb una ratlla daurada al perfil que pleguen a voluntat per la meitat i deixen veure les cames més amunt del genoll. Són les úniques cames que veurem ja que les dones les porten sempre tapades amb saris i pantalons.

Els mercats són un altre món d'olors i colors: olors de fruites, dolços, espècies, flors que tothom compra per casa, casaments o ofrenes a les diferents divinitats. Malgrat la senzillesa de les parades fa goig de veure les piles de fruita i verdures totes endreçades... I de sobte! una vaca o un vedell passejant pel mig del mercat menjant del terra fulles de col o altres vegetals de rebuig, sense que ningú les inquieti o com a molt rebent una carícia.

Cap el sud de Kochi hi ha els canals (backwaters) del llac Vembanad (un llac que sembla un mar), on farem un passeig de varies hores pels canals

fins arribar a la part ample del llac on la vista de l'aigua es perd en la llunyania. Després ens desplaçem una mica més al sud i a la platja de Marari algú es remulla o es banya a l'Oceà Índic molt temperat. De tornada cap a Kochi ens aturem en un recinte on es celebra una cerimònia hinduista amb elefants guarnits i amb música trepidant. És un espectacle impressionant.

En aquests primers dies també hem fet classes de cuina i hem anat al teatre. Les expectatives del viatge s'han vist superades amb escreix i la confiança dipositada en la Katia ha sigut recompensada amb tot aquest seguit d'activitats i les que vindran els propers dies.

Després dels dies a Kochi ens desplaçem al nord cap a Sultan Batery, al districte de Wayanad, el destí és el resort "Xanadú" situat a uns 900m. d'alçada on gaudirem d'una estada en plena natura amb temperatures més fresques al vespre i tot l'establiment a la nostra disposició, ja que ocuparem les quatre habitacions de què disposen. De camí visitem un santuari d'elefants amb quantitat d'animals. Un cop instal·lats, sopem i a dormir d'hora ja que l'endemà matinarem per anar a la reserva salvatge de Muthanga, on veurem alguns animals però no gaires, ja que és un bosc i els animals s'amaguen.

També anirem a una mena de coves prehistòriques (Edekkal caves) amb molts petroglifs amb milers d'anys d'antiguitat (8000 diuen), a una exposició floral i a Phantom Rock una formació rocosa peculiar. A Thrissileri visitem un temple jainita i un altre d'hinduista dedicat a Shiva, visitem l'illa de Kuruba, passem el riu en un rai i gaudim de la vegetació exuberant i de les mones ja que hi ha quantitat, també trobem plafons amb missatges ecologistes i entre ells una sentència hindú que diu “només quan l'últim arbre hagi sigut tallat, només quan l'últim riu hagi sigut enverinat, només quan l'últim peix hagi estat pescat, només llavors ens adonarem que els diners no es poden menjar”.

Marxem cap a Ooty, situat a 2.200 m. i amb temperatures agradables durant el dia però bastant fresques al vespre. Arribarem en tren des de Coonoor, un tren de vagons antics arrossegats per una màquina diesel, veurem immenses plantacions de te d'una bellesa espectacular, visitarem una factoria de tractament del te, també una plantació de cafè, anirem al jardí botànic amb arbres, plantes i flors, tot molt bonic i ben cuidat.

Continuem viatge cap a Mysore on visitarem el Zoològic considerat un dels més grans de l'Índia, amb un recorregut molt ben dissenyat, amb quantitat d'animals salvatges. Pujarem a Chamundi Hill on hi ha ubicat un important temple hindú que avui deu celebrar una cerimònia ja que l'afluència de gent és multitudinària (bé a l'Índia tot és multitudinari ja que la superpoblació es manifesta a tot arreu). Visitem l'impressionant palau dels Maharahas edificat en pedra després de la crema de l'antic, que era de fusta.

A uns 80 Km de Mysore visitem Bylakuppe on una important comunitat tibetana (uns 100.000 habitants) han construït el Golden Temple, un espectacular conjunt de recintes on els lames formen als seus deixebles.

En aquests moments estem a uns 400 Km de Kochi i la tornada, que farem d'una tirada, durarà 14 hores, ja que les carreteres molt precàries amb molt de trànsit i amb trams molt poblats fa que la velocitat mitjana sigui d'uns 25 km a l'hora. Però això es suporta perfectament per la companyia tan agradable i amb la sintonia que hem tingut amb els companys de viatge, desconeguts per a nosaltres abans d'agafar l'avió. En resum ha estat una experiència viscuda amb gran harmonia i que donat el cas no dubtaríem a repetir.

En honor a la veritat hem de dir que la netedat no és el que impera, però hem pogut comprovar les campanyes a tot arreu, que estan lluitant per conscienciar a la gent per canviar la tendència de llençar plàstics i papers a terra i aconseguir que hi hagi menys brutícia.

Per acabar el relat hem de parlar del menjar, a tot Kerala la proximitat del mar fa que es consumeixi molt de peix, adobat com tots els menjars, verdura, arròs, pollastre amb moltes espècies. El picant també hi és present en molts dels plats i comprovem que la cuina vegetariana és omnipresent i podem dir que tot el que hem menjat ho hem paït sense el més mínim problema d'estómac.

Juli i Dolors

Han col·laborat: Judith Manzanal, Juli Arrufat, Dolors Bertran, Josep-Maria Llorens, Pau Manzanal, Conxita Sauret.

